

ACTE DE **CONSTITUCIÓ** DE LA **FISCALIA SUPERIOR DE CATALUNYA.**

Palau de Justícia de Catalunya (Barcelona), 21 de gener de 2008

Senyores, senyors, com a president del Parlament, és un honor participar en aquest acte de constitució de la Fiscalia Superior de Catalunya.

El d'avui és un moment històric, pel que representa, per la càrrega simbòlica que comporta aquesta constitució.

Malgrat els dubtes creats en alguns moments, la democràcia continua sostinguda sobre els tres poders, separats, com propugnava Montesquieu.

La separació de poders continua sent fonamental, però els tres poders no poden obviar que necessiten col·laborar i treballar sobre la realitat comuna dels nostres temps. Cal que mantinguin la seva independència, però no poden viure d'esquena els uns als altres.

En aquest punt, si m'ho permeten, una pinzellada històrica: vull recordar que l'Estatut del 31, refrendat molt àmpliament pel poble de Catalunya, deia que la Generalitat estava integrada pel Parlament, pel president de la Generalitat i el seu Consell, i pel Tribunal Superior de Justícia. Els tres poders constituïen la Generalitat.

Al pas per les Corts, el que finalment fou Estatut vigent durant la II^a república, va veure retallat aquell article. Però el text aprovat va mantenir un veritable poder judicial inserit en les institucions catalanes.

Evidentment, som molt lluny d'aquell model.

Però recordar-ho serveix per recordar també que molts són els models possibles.

Deia que els tres poders no poden viure d'esquena els uns als altres. Tanmateix, mentre el model polític de l'Estat de les Autonomies està vivint un complicat procés de reformes per tal d'intentar adaptar-se a les necessitats del segle XXI, el poder judicial, fins ara, ha continuat ancorat en un determinat centralisme, quan l'evolució de l'Estat precisament ha agafat altres camins.

Un més dels aspectes pendents de l'escenari dissenyat durant la transició, sense resoldre després de gairebé 30 anys de desenvolupament democràtic de l'Estat espanyol. La descentralització política dels poders executiu i legislatiu, no ha tingut la mateixa traducció en el poder judicial, i Catalunya ho necessita.

La modernització i l'adaptació a la realitat territorial de la REFORMA del passat octubre de la "LEY REGULADORA DEL ESTATUTO ORGÁNICO DEL MINISTERIO FISCAL", que té en consideració els canvis derivats de les reformes d'Estatuts d'Autonomia, marca per tant un punt i apart, que avui es fa visible, s'evidencia, en aquest acte.

No es trenca la unitat judicial de l'Estat, però sí es trenca la rigidesa d'un model ja superat.

La constitució de la Fiscalia Superior de Catalunya, i la de les Fiscalties d'Àrea a Granollers, Terrassa i Sabadell, que també tenen lloc avui, acosten el poder judicial a la realitat política i administrativa del país.

Iniciem una nova etapa de col·laboració horitzontal a Catalunya entre els tres poders sobre els que es fonamenta la democràcia. I per a impulsar aquesta nova etapa, comptem amb persones de reconeguda vàlua, com la Fiscal Superior de Catalunya, a la que com a President del Parlament de Catalunya, expresso avui i aquí, de manera solemne, respecte institucional i voluntat de col·laboració.

Moltes gràcies, i molt bona feina.